

הגדה לליל שבורים

סמון לסדר הל שורים

שתה ואכול ואכול ושתה. וכל מכאוב לב הלאה זרה :
אכול ושתה שתה ואכול. עד לא תדע בין ימין לשמאל :
כהא חמרא דשמפניא דישתי אבהתנא בכל אתרא ואתרא כל דצמי
ייתי וישתי. כל דאית ליה וזוא גביסיה ייתי ויזבין. השעתא הבה
לשעה הבהא גביתא דמשתא. השעתא הבה לשעה הבהא שבורין :
מה נשתנה היום הנה מכל תמים שבכל הימים פעם אנו עוסקין
במלאכה ופעם אנו אוכלים. היום הנה בולזי אכילה ושתיה :
שבכל הימים אנו שותין מים או שכר או יין. היום הנה בולזי יין שבכל
הימים לחם לבב אנו ושיסעד היום הנה אין פחות בישראל בלי סעודת
מלכים : שבכל הימים אנו אוכלים פדי שבע ושותים לצמאון. היום
הנה בלנו זוללים וסובאים ושבורים :
עבדים היינו לאחשורש בשושן ונמסרנו לחמן הרשע. וגם אסתר
המוקבה צוה להצום שלשת ימים ליקה ויום ויפרקנו יי מצרנו
מעזובצויא מתוק ומתענית משתה ויום טוב. ואלו לא הפר המקום את
מחשבת חמן. חרי אבותינו מתים ברעב וכלים בצמא. ואפילו בלנו
שבעים בלנו חלשים בלנו זקנים מצוה עלינו לאכול ולשתות ולהשתפר
בסעודת פורים וכל המרבה להשתפר חרי זה משופח :
מעשה ברבי נרנן ורבי ינא סבא ורבי חמרן ורבי שפרן ורבי בקבוק
שהיו אוכלים ושותים בסעודת פורים כל היום וכל הלילה
והיו משתפרים עד שנפלו תחת השלחן ופוסם בדם ולמחרת מצאים
תלמידהם מתנגלים ואמרו רבותינו הגיע זמן פת שחרית :
אמר רבי בקבוק הנמפתי חרי כבר שמחתי בשמחת פורים ולא

זכיתי

הגדה לליל שבורים

זכיתי שתעשה סעודת פורים שלשה ימים ושלשה לילות עד שדרשה
בן ינא סבא שנאמר מיגון לשמחה ומאכל ליום טוב מה יגון עלשה
ימים ושלשה לילות כמו שנאמר וצומו עלי ואג האכלו ואל תגשתו
שלשה ימים ליקה ויום בן שמחת יום טוב. רבי נרנן ואמר שבעה
ימים שנאמר ומאכל ליום טוב ואין אכילות פחות משבעה ימים.
וחכמים אינם אומרים כלום אלא אוכלים ושותים עד ימות המשיח :
ברוך המקום ברוך הוא ברוך שנתן המנהגה לעמו ישראל ברוך הוא
בנגד ארבעה בנים דברה תורה אחר חכם ואחר שופח ואחר
תם ואחר שאינו יודע לשתות :
חכם מה הוא אומר מה הערות והחוקים והמשפטים לעסוק יומם
ולילה הלא טוב לנו שבת על סיר הבשר או לכת אל בית
המשחה ואף אתה אמור לו אין נפטרין עד הפסח ממקומן :
שופח מה הוא אומר מה שמחת פורים לכם אשר לא ראיתם לא
חמן ולא מרדכי לכם ולא לו ולפי שהוציא את עצמו מן הכפל
פפר במגילה ואף אתה הקחה את שיניו ואמור לו וכל זה איננו שוה
כי ולא לו. אלו הנה שם הנה נתלה :
תם מה הוא אומר מה זאת ואמרת אליו סעודת פורים הוא וכל
המסעפים בה זוכים ליהנות מסעודה של לוייתן :
ושאינו יודע לשתות את פתח לו את הפה שנאמר הרחב פיק
ואמלאהו ונאמר ולמדה את בני ישראל שימה בפיהם :
יכול מראש חודש לפי שנאמר והחדש אשר נהפך להם תלמוד לומר
דהיות עושים את שני הימים ההם. יכול מעלות השחר תלמוד
לומר מיגון לשמחה. לשמחה לא אמרתי אלא בשעה שהפוסות
מוגיין לפניה :